

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. XXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514199696.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Trods de mørke Minder og trods Alderdommen tabte hun dog aldrig Sindets evige Ungdom. Aandskraftig og energisk var hun til det sidste, og tidt arrangerede hun smaa Festligheder for sin Husstand og fremmede Gæster. Datteren Leonora Sophie fortæller f. Eks. om nogle Fastelavnsløjer, som holdtes paa Klostret i 1697, Aaret før Moderens Død. "Fastelavns Mandag var alt Folket her forklædt; mine Børn var Dalkarle, Jomfru Dorthe¹ var Capitain Dögenicht, og min Datter var hans Hustru; Collin² var Trågårdsmester³ paa Kongens Flaade, han havde to Hustruer, min Moders Pige den ene, og Svend var den ene, og den største Dreng, som Svend kunde have paa sin Arm, den havde de svøbt som et spædt Barn; det lo Fru Moder saa hjertelig af; Lorentz og min Søsters Pige de var Tatersker, og to af de fornemste Piger her i Staden, deraf var den ene en Bondepige og den anden et Mandfolk. Denne Roen⁴ varede fra straks efter Middag og til Klokken ni med Dansen og Leg, det havde min Moder stor Ro⁵ af ..." Og hun, der nu var 76 Aar gammel, havde endda kort forinden været meget alvorligt syg. "Fru Moder", skriver Datteren i samme Brev, "har været til Døden syg, mens det maa intet saa hedde; hun vingier end paa sine Ben, er dog oppe". Hun *vilde* ikke give sig. Legemlig Svaghed skulde ikke faa Bugt med Leonora Christina Christiansdatters Aand.